

fritagelse for at oplyse, hvem der er eller kan være fader til barnet, må hun indgive ansøgning herom til statsamtet (overpræsiediet). Det er ligeledes statsamtet (overpræsiediet), der udfærdiger bidragsresolution, såfremt moderen ansøger om det, og faderskabet er anerkendt eller fastslået.

6. Ægteskabsudvalget af 1969 har i betænkning 8: samliv uden ægteskab I (nr. 915/1980) s. 72 f. foreslået, at sager om anerkendelse af faderskab til børn uden for ægteskab overføres fra politiet til statsamtterne.

Da statsamtterne behandler en række andre familieretlige sager og som nævnt i forvejen har funktioner i forbindelse med faderskabssagerne, foreslås det at overføre politiets opgaver i forbindelse med faderskabssager til statsamtterne, jfr. forslaget § 1, nr. 2-4 og § 2, nr. 3 og 5.

7. I betænkning 8: samliv uden ægteskab I, s. 70 f., har ægteskabsudvalget kort behandlet en række andre spørgsmål vedrørende faderskabssager, herunder om der bør være adgang til at anlægge faderskabssag for den, der mener at være fader til et barn uden for ægteskab, og om der er behov for en lempelse af formodningsreglen for ægtemandens faderskab til børn avlet under ægteskabet. Da de omhandlede spørgsmål kræver videregående overvejelser, og da ægteskabsudvalget i en kommende delbetænkning vil behandle børnelovens forsørgelsesregler, har justitsministeriet ikke fundet det hensigtsmæssigt at tage stilling til de omhandlede spørgsmål i forbindelse med det foreliggende lovforslag.

I børnelovens § 20 er der fastsat bødestraf for moderens undladelse af at give oplysning om, hvem der kan være fader til et barn uden for ægteskab. Ægteskabsudvalget foreslår i bet. 8, s. 72, at denne bestemmelse ophæves, fordi det ikke findes rimeligt, at moderens undladelse er kriminaliseret. Spørgsmålet om moderens oplysningspligt er endvidere behandlet i børnekommissionens betænkning (nr. 918/1981). Kommissionen anfører i betænkningen s. 147, at en moder til et barn uden for ægteskab, bortset fra tilfælde, hvor barnet bortadopteres, moderen har været udsat for voldtægt eller der er sket insemination, ikke bør kunne fratage sit barn retten til at have en fader ved at nægte at oplyse hans navn til myndighederne. Kommissionen foreslår derfor, at der fastlægges en praksis, hvorefter der vises nogen tilbageholdenhed med at fritage moderen for pligten til at oplyse, hvem der er eller kan være barnets far. Da de nævnte spørgsmål vedrørende moderens oplysningspligt har nær sammenhæng med spørgsmålet,

om der bør indføres adgang for den, der mener at være fader til et barn uden for ægteskab, til at rejse faderskabssag, har justitsministeriet fundet det mest hensigtsmæssigt at udskyde de videre overvejelser vedrørende ægteskabsudvalgets og børnekommissionens forslag, indtil der foreligger det nødvendige grundlag for, at der kan tages stilling til faderens adgang til at rejse faderskabssag.

8. Efter retsplejelovens § 17 a, stk. 2, kan domerne eller vedkommende retspræsident ved byretterne og ved sø- og handelsretten i København meddele bemyndigelse til kontoruddannet personale til at udføre faged- og skifteforretninger samt protestforretninger vedrørende veksler og checks, såfremt der ikke skal træffes afgørelse i tvistigheder.

Arbejdsomængden ved byretterne er i de senere år steget betydeligt på næsten alle områder. Dette gælder bl.a. med hensyn til sagstyper, der alene kan og bør behandles af det juridiske personale. Med henblik på en bedre udnyttelse af dommerkontorernes personalemæssige ressourcer har justitsministeriet derfor overvejet, om der er mulighed for at frigøre det juridiske personale for en del af de mere rutineprægede arbejdsopgaver. Justitsministeriet har som et resultat af disse overvejelser fundet det hensigtsmæssigt at gennemføre en udvidelse af reglen i retsplejelovens § 17 a, stk. 2, således at det kan overlades til erfarne kontorfunktionærer at udføre tinglysningsforretninger, notarialforretninger samt visse faderskabssager.

I lighed med den gældende ordning er sager, hvori der skal træffes afgørelse i tvistigheder, ikke omfattet af den foreslåede bemyndigelsesadgang. Dette indebærer, at sager, hvori der rejses indsigelser, må forelægges dommeren eller en juridisk fuldmægtig til afgørelse.

Bemyndigelse tænkes kun givet til kontorfunktionærer, der ved kursusundervisning eller instruktion under arbejdet har erhvervet særlig indsigt og rutine i de pågældende arbejdsområder. Omfanget af bemyndigelsen må i øvrigt fastlægges ud fra en vurdering af de enkelte dommerkontorers typiske arbejdsopgaver og tilpasses embedernes erfaringer med hensyn til ekspeditioner, der ofte giver anledning til vanskeligheder, således at disse kan holdes uden for bemyndigelsen.

Forslaget bygger for så vidt angår spørgsmålet om behandling af faderskabssager på en indstilling af 1. maj 1981 fra præsidenten for Københavns byret. Den foreslåede bemyndigelsesadgang vedrørende notarialforretninger bygger på et forslag i en beretning om notarialvæsenet (side 30-33), som er